

בָּה : אֲלֹכּוֹת אֶרְעֵשׂ יִשְׂרָאֵל דֶּקָמָנָה / 26

ילקוט שמעוני שמואל ב רמז קמה
האתה תבנה לי בית וכתייב לא תבנה בית לשמי כי דמים רכיבים
שפכת כיוון ששמע דודך כתירא אמר הר' נטפלתי מלובנות בית
המקדש. א"ר יהודה בר' אלעאי אמר לו הקב"ה דוד אל תירא
חויר כי הם לה פני צבוי וכאליל לך נאמר שפכת ארץך ואין אורזה
אלא צבוי ואיל שנאמר על הארץ תשפכו נמיים. ד"א חיזק המ
לפני קברותך וכתייב כי דמים רבים שפכת לפני ואין לפני אלא
קרבן שנאמר ושותת את בן הבקר לפני ה'. אמר לו ואם כן למה
איין בונה אותו, אמר לו הקב"ה שאם אתה בונה אותו הוא קיים
ואינו חרב, אמרו לו והרי יפה אל' הקב"ה גלווי וצפי לפני שום
עתידים לחטאנו ואני מפיג חמתינו בו ומחריבנו והם נצולין שכן כתיב
באלה בת ציון שפך כאשר חמונו, אמר לו הקב"ה חיזק הויאל
והשבת לבנוינו אעפ' שלמה בך בוננו לשמד אני כותבו מזמור
שיר חנוכת הבית לדוד.

(ג) גברים ישראל היו יהודים בעברותם, כגון:
אברהם אביהם: (בראשית פרק ח)
(כ) וכן אנטרכם ו' אCKER גזה נא האלקי לנצח אל אדני ואן כי
נצח (אפר):

(ה) משה רבינו: (שמות פרק טז)

(ח) ו' אמר מ' פה במת ק' נק לכם באנך קשל לאכ' ל ולטם
כבר קר לשלפ' ע' בשמ' ע' יק' נק את פלא' סיקס אפר אפס מליגם
עליו (ונתנו מה' לא צלינו תלא' טיקס כי עיל' נק':

(ט) דוד והמלך (מלחמות פרק כב)

(י) ואן כי תולעתה ול' איש טרפת אדם ובועז עט:

רמב"ם הלכות מלכים פרק ב

א. כבוד גדול נהוגין במלך, ומשימינו לו אימה ויראה
בלב כל אדם, שנאמר שום תשים שתהא אימתו
עליך ...

ה. המלך מסתפר בכל יום, ומתקין עצמו ומתנהה
במלובשין נאים ומפוארים, שנאמר מלך ביפוי החזינה
עיניך, יושב על כסא מלכותו בפלטרון שלו, ומשים
כתר בראשו, וכל העם באין אליו בעת שירצה, ועומדים
לפניו ומשתחוים ארצה, אפילו נביא עומד לפני המלך
משתחווה ארצה, שנאמר הנה נתן הנביא ויבא לפניו
המלך ישתחוו למלך ...

24). כדרך שחלק לו הכתוב הכבוד הגדול, וחיבר הכל
בכבודו, כך צוהה להיות לבו בקרבו שפלו ותחל שנאמר
ולבי חל בקרבי, ולא ינוג גסות לב בישראל יתר
מדאי, שנאמר לבתי רום לבבו מהאיו, ויהיה חון
25) ומרחם לקטנים וגדולים, ויצא ויבא בחפשיהם
ובטובתם, ויחוס על כבוד קטן שבקטנים, וכשמדובר אל
כל הקhal בלשון רבים ידבר רכות, שנאמר שמעוני
اهי ועמי, ואומר אם היום תהיה עבד לעם זהה וגוי,
לעולם יתנוג בענויה יתרה. אין לנו גודל ממשה רבינו
26) והוא אומר ונחנו מה לא עליינו תלנותיכם, ויסכבל
טרחם ומשאמ ותלונותם וקצפם כאשר ישא האמן את
היונק, רועה קראו הכתוב, לרעות ביעקב עמו, ודרכו
של רועה מפורש בקבלת כרועה עדרו ירעה בורועו
יקבץ טלאים ובחיקו ישא וגוי.

④ כתוב מין הרבה צבי הזרה שתכניתה והטנהה הן בסיסי החוץ החקלאי, הגבריה והחיל.

ונראה שאחד המקומות לכך נמצא בשולון עירן ותשא כליו:

② שולחן ערוך אורה חיים סימן מו סעיף א

כשחוגר חגורו, יברך: **(כ)** אוצר ישראל נבורה,
הגה: או ללבש (ח) האבעט המפսיק בין לבו לעורו;
(ב') בשם הראב"ד כמשמעותם כובע או מצנפת בראשו,
יברך: **(ט)** עוטר ישראל בתפארה;

(ב) אוצר ישראל בגבורה. - הזכיר ישראל בברכה זו וכן בעוטר ישראל משא"כ באחרות הטעם שהasher הן להנאת העולם שהכל שווין בהם משא"כ באלו שנים הם בישראל לחוד מושם צניעות דתgorה היא מושם שלא יהא לבו רואה את הערווה כמ"ש ב"י וכובע היא מושם צניעות כדאית' בשבת פרק מי שהחשים כס' ראשן מפני אימחה במדבר.

(ח) האבןת - אבןת דהaca הוא מכנסים וכן האבןת שהוכיר השׁו"ע בריש סימן צ"א דעא"ג דבלשׁון תורה פי' אבןת הוא הaggerה כדכתיב ובאבנת بد יתגורר מ"מ בלשׁון חכמים לפעמים קוראין המכנסים אבןת ולכך בקט לשׁון לובשׁ ולא חוגר [מתה יהודא]:

(ט) עוטר י'ישראל - הזכיר י'ישראל בברכה זו וכן לאחר
ישראל משא"כ באחרות הטעם שהשאר הוא להנאת
העולם שהכל שווין בהן משא"כ באלו שנים הם
בישראל לחוד ממשום צניעות דחgorה הוא ממשום שלא
יה לבו רואה את העירוה וכובע היה ממשום צניעות
כדייתא בשבת ד' קנ"ד כס"י ראשן מפני אימתא דמרק:

⑥ מtower הסדר "משפט המלוכה בישראל": הוללו גאנטי בגורי-מלוכה משתקי ביחס במוסר בדור, של אף כל צבוגות על אובי ישראל לא הזכיר לו הדבר לדקדק, אלא ליחס, זה סלול לבנות את בית-היה ותוקף: "ויאמר דוד לשלמה בנו, אני זיה לבני לבנות בית-ה' אלהי, ויזה עלי דבר זה?" ואמר, דוד לבר שפטות ומלחות גודלות עשית, לא הבנה בית למשי, כי דודם רבר שפטות אוחזת לפניו¹², ו'תאלהיהם אמר לי, לא חבנה בית לשין, כי אש מלחותות אתך ודמים שפטך¹³. והוי עדות לנאמנים לדודם מושר תורתך שאין משלת גברי האמתם ומילויו שוגם משדי, הנגידו יקומו בפי בטוטה אידיות לובינו תשעת אליטים, והנבר נשר אוישות הנערצת לדודם בעם ואר בכהונת חזותיהם מה שאין כן בחמות ישראל, כי בה "עשות מלחותם גודלים" והוא היה "אש מלחות" פטולות את הנבר לאומי מלוקים בית לה תנודד לחות מרכז הנטזה תורה השלום ואהבת הבריות ולבעור אחריו החרוב המשתקת בין בני-ישראל.

והעיר עליז מרכז הרב צבי יהודה:

ט – מהו אלוי "איש מלכות" ו"ר' שם. וכן בישועה מב' וכון
ישועה י' וכן בתהילים כ' ומלחתם לו בעמלק, לשותם משען ולי נשבעו
נערכו יהודת זו בזקן גבורות ונצחנות. גברתו וגודלה של משען ונשבעו
בישועה מחרך רוחה כי שיזמת מפשעתם בו: "אמירתך חי וצצם דיי מתחש בתייב
ל' יוכובתך י' ד' גונתך לר' ח'" – לא פס' ה' ר' בודשוויז ז'שי' מabit ה', וכוריה
ג', ובישועה ג' הוא מבוגן בתרו משען ים ובראש שופט נגביא וכו'. וכן בשמואל
ה' י' בישועה ז' הוא מבוגן בתרו משען ים ובראש שופט נגביא וכו'.

(ג) יק' וק' בגבור יצא באיש מלחמות עיר בנהא' בראש אפר יצירה

9

(ז) נגנו אפ' מנקנאים ו' אמר הגה ראייה בון ליש' בית קלחמי י' ע"ג גנו ובדור של ואיש מלכחה ונבען זכר ואיש מאיר וינקען עמו:

ב

1} דברים פרק ג פסוק כב לא תיראoms כי ד' א

23 דברים פרק ז פסוק יז כי תאמיר בלבבך ורשות
הנויים האלה מפשי איניה ואוכל להוירשם: לא תיויר מטה
וכך תוכר את אשערתשה יהוה אלהיך לרעה ולכל-מעירות:
הופתך גבולה איסר-או עיןך והחאות ומפתחות תנייד יהוזקה
ונאר-הנטיה אישיך היוצאן יהוה אלהיך בנויעש יהוה אל-לען
לכל-העיטים אישיך אתה קרא מפייהם: גם אמר-דרשות
ישליך יהוה אלהיך בסע-עדכון הגנשאים והגנשתרים מפניהם.

תנו למדים פרק ב מסוקים ג-ד

כ' אליהם ההלך עמם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם.
ואל תחפו ואל תעריצו מפנים.

ויהושע פרק א פסוק ט {5}

הלווא צויתיך חזק ומאמץ אל תערץ ואל תחת כי עמק די אלהיך בכל אשר תלך.
מלביים (פסי 1/). חזק - תחילת התעוזרות הגבורה תקרא בלשון חיזוק, וקיומה והונמדתנה שהוא
אומץ הלב - תקרא בלשונו אמוץ ... כי העזר העליון יחול כפי ההבטה האנושית.

ספר המצוות, לא תעשה נייח

שזהוירט מלירא אויבים בעת המלחמה. ושלא נברח מפניהם. אבל חובה علينו להתגבר ולעמדות ולהזקע לצד העם האחר. וכל מי שישוג אחריו ויבחר - כבר עבר על לא תשעה, והוא אמרו "לא תערץ מפניהם". ונכפלת זאת האזהרה ואמרו "לא תיראו". ונכפל החוויה בזו העניין ג'ק-ק' לא יברחו ושלא ישובו בעת המלחמה, כי בעין זה אפשר רקיים אמוןת האמת.

א) הוא שצווינו לחדש את שמו ... אנחנו מצוים לפרסם האמונה האמיתית בעולם, ושלא נפזר בהיזק שום מזיק. ואף על פי שבא علينا מכירה לבקש ממנו לכפותינו, שלא נשמע אליו, אבל נמסור עצמן למitemה ...

8. רמב"ם, ספר המצוות הקצר, מצווה נ"ח
שלא ייראו אנשי המלחמה, ולא יפחוזו מאוייביהם בשעת המלחמה.
ואב"ז שם : אמר אברהם, הבטיחה היא ואינה אזהרה. ווב' ברמ"ן.

191 בית יוסף שם : ורבנו מפרש קרא כפשתיה - שהיא אזהרה. ואדרבה על הרاء'יך יש לתמונה למה הוציא הפסוק מפשטו לתלük על רבנו.

...ומורא לא יעלה על ראשו. אם כמו"ד שנדרכנו בנוירות שהוא קדושה נספה על קדושת החלוי.
אם כמו"ן דאמר זו מורה בשר ודם שיתמוך ביראת ה' כל היום עד לא יצירר בלבו יראה מדבר
זולתו, כמו אמר החסיד בשותפי מיראת אלקי שאירה זולתו. כי הירא מדבר גדול - לא יפנה בעת
המייא ליראה בטענה.

141 ג' אמר שראי, שמות יג
התיעצבו וראו את ישועת ה'. ויש לתגmoה, איך מחנה גודלה של ששה מאות אלף איש מההורדים אחרים, ולמה לא ילחמו על נפשם ועל בניהם? התשובה כי המצריים היו אדונים לישראל, וזה הדור היוצא ממצרים למד מנעריו לשבול על מצרים, ונפשו שפה, ואיך יוכל להלחם עם אדוניו? והיו ישראל נכפים למלחמה הלא תראה כי עמלק בא בעס מועט ולולא תפילג משה - היה חולש את ישראל. והשם לבדו שהוא גודלות ולו נתקנו עלילות, - סיבוב שימושו כל העס היוצא מצרים הוציאים, כי אין כה בהם ללחם בכניינים, עד שקס דור אחר דור המדבר שלא רוא גלוות, ובוניהה לתוכם ומערבותה.

12) בְּבִנְיָמִן מְשֻׁלְּפֶקֶת פָּטוֹסְכֵּין
ואשר נאמר "וירא יעקב" (בראשית ל"ב) - ירא מן החטא והיה מותאמץ ביראת ה'. ואחריו אשר יבטח ויקוה אל ה', כל אשר יפחד מן העווון - תחזק התקווה את לבו ... ומאמר "מי האיש הירא ורד הלבב", פירוש, הירא עד שהוא רד הלבב כי גברתו יראת העם והוא חרד בראוותו רוב מנהיגים - הוא חטא בנפשו ונוטן מוקש ... כי ראוי לאדם שלא יחרד מזורע בשור ודם, וכי אין יראת לבו בה' / ובוגריה בה'/ ייאbor מ' היבאתה באחר הרגובונו אושע אנטוקה האורה להונן עליה

מנחת חיה - פב"ח אפרילית ז' עטמאנין

נדי זכל המצוות נדרחות מפני הסכנה, מכל מקום מצווה זו דחתורה ציומה ללחום עימם וידוע דחתורה לא תסנוך דיניה על נס, כאמור ברמב"ז, ובדרך העולם נהגין משני הצדדים בעת מלחמה, אם כן - דחויה הסכנה במקום זה.